

Naročnina v Trstu znese:

Za celo leto . . . 1 gold. 20 s.
Za pol leta . . . — " 60 "
Za 3 mesece . . . — " 30 "
(to velja tudi za tržaško okoli-
lico.)

Za druge kraje s pošto:

Za celo leto . . . 1 gold. 60 s.
Za pol leta . . . — " 80 "
Za 3 mesece . . . — " 40 "
(majhni razloček med tim in
med programom izvira iz neke
pomote.)

ILIRSKI PRIMORJAN

podučiven in omikaven list za slovensko ljudstvo.

Hvalo zasluži si vsò, kdor druži koristno sè sladkim (Hor.).

 Naročnina naj seured-
ništvu naprej plačeva, in to
v gosp. Kozlerjevi hiši „nella
Drogheria Angeli in Piazza
delle legna št. 1“ v Trstu
(Trieste). Tam se bodo tudi
oddajale vse pisma. — Sicer ta
list se bo tudi prodajal (vsak
natis po 5 soldov) v tobakar-
nicah nasproti Pošte, blizu
„Chiozza“ in „al Ponte della
Fabbra“.

Leto 1866.

Pri sv. Ivanu v Vrdèli, 22 aprila.

Štev. 8.

Štev. 9 našega lista pride 6 dan maja.

Tiste gospode, ki so se naročili za prvo četr-
leta, lepo prosimo, da bi brž ko mogoče se naročili
še za naprej. Tiste gospode naročnike pa, ki niso še
nič plačali, prijazno prosimo, naj naročnino skoraj
posljejo uredništvu.

Uboštvo v sedanjih časih.

Vsak dan in med vsemi stanovi se slišijo bridke
tožbe: zdaj so slabi časi, zaslužka ni, davki so veliki,
letine pa slabe. In te tožbe so tudi pravične, kajti,
ako prebiramo časnike, čitamo skoraj vsak dan žalo-
stne novice i dogodbe, ke pričajo, da je ljudstvo po-
sebnost po nekterih krajih zelo obubožalo, da je veliko
hiš in sosesk, ke nimajo kruha na mizi. Na Goren-
skem Kranjskem, kjer nej toliko pridelkov, kolikor
jih je ljudem potreba, da morejo živeti, začeli so mi-
sliti na preselitev v druge kraje, ker je tudi obrtnija,
posebno rudarija, zelo opešala. Po nekterih krajih
na Dolenskem je lakota, na Notranjskem i po Istri
tudi ni boljši. Pa še v drugih bolj oddaljenih krajih
je stiska velika. Ker primanjkuje kmetom klaje, pri-
siljeni so prodajati potrebno živino, ka jih živi in jim
dela. Neverjetno bi bilo, da nej gotova resnica, da je
v spodnji Galiciji tako hudo, da se prodajajo konji
po forintu in še po nižej ceni; v nekterih krajih na
Ogerskem, kakor smo brali, ponujali so konje celo
zastonj, samo da se jim dá jesti. Posestva i kmetije,
ke so se cenile na 1000 f. in više, prodajale so se po
50 f. in še nižje. Kaj je tega krivo, da je taka stiska
med narodi, zakaj je prišlo toliko posestev na boben,
toliko ljudi na beraško palico? Ako vemo tem vpra-
šanjem odgovoriti, morda najdemo tudi pripomočke,
da se odvrne ta velika nadloga, ta huda šiba, ka nas
tako bridko tepe. Predno zdravnik zapiše zdravilo
bolniku, treba je, da spozna njegovo bolezen, ker si-
cer se prav lahko zgodi, da mu zapisano zdravilo kar
nič ne pomore, ampak da ga celo v grob spravi. Ena-
ko je pri našem vprašanju. Kakor večkrat bolezní
vstanejo iz mnogih vzrokov, in je bolnik nekterih sam
kriv, nekatere pa mu je poslala sveta božija roka, tako
smo tudi sedanjega uboštva nekoliko sami krivi, ne-
koliko pa nas so vanje zakopale posebne dogodbe in
okolnosti, kterih nejsmo mogli odvrnoti. Naj tedaj

omenimo poglobitve vzroke sedanjega uboštva, da po-
tem prevdarimo, kako bi se naše stanje na boljše obr-
nolo. Pri tem premišljevanju moramo seči nekoliko
let nazaj v zgodovino naše in drugih držav.

Kar so se končale velikoletne in trdovratne fran-
cozke vojne (vojske), imeli smo mir do leta 1848,
naša vlada je bila v prijateljstvu z drugimi vladami,
toraj nej trebalo imeti vedno na nogah veliko vojaških
trum; velika in draga dela se tudi nejso napravljala,
zato pa tudi v vladarstvu nej bilo veliko stroškov. V
teh letih bi se bilo lahko veliko prihranilo, vendar te-
mu nej bilo tako. Gospodaril je takrat vseoblastni
minister knez Meternich, ki je najbolj sovražil svobodo
i najbolj skrbel, da obdrži ljudstva v temi nevednosti;
njegova volja je bila ljudstvom zakon (postava), razen
njega nej smel nikdo imeti lastne volje i lastnih želj;
gorje je bilo tistemu, kdor je zoper to grešil. V za-
devah zunanjih držav je tudi nosil veliki zvonec, in
da je svojo veljavo bolj povzdignol, potrosil je veliko
veliko denarjev tako, da je leta 1848, ko ga je vrgla
dunajska vstaja z ministerskega sedeža, zapustil 800
milijonov for. dolga. Ta dolg bi Avstrija bila vendar
lahko nosila in poplačala, da se je pozneje boljše vla-
dalo i da nejso vstali zoper Avstrijo domači i zunanji
sovražniki. Prišel pa je čas izkušnje, v kterej je Av-
strija veliko prebila i Bog hotel, da se okrajšajo dnevi
te bridke izkušnje, v kterej se še dan denes nahaja!
Zunanje in domače dogodbe so pritisnole avstrijska
ljudstva, nebesa so jih tepla s krompirjevo i trtno bo-
lezni, s močo i sušo, državni gospodarji so slabo
gospodarili, s kratka: združilo se je vse, kar zatira
občno (splošno) blagostanje.

(Dalje prihodnjč.)

Tržaško-méstne in okolične zadéve.

* Mestno starešništvo (zbor) v Trstu je sklenilo
poldrugi milijon forintov (goldinarjev) na posodo vzeti,
ker so mestne potrebe zdaj tolike, da nej mogoče sha-
jati z dohodki. Razpisalo se je uže posojilo, ali do zdaj
se še nobeden ni oglasil, ki bi hotel toliko denarja na
posodo dati.

* Mestni naš magistrat postavi poljske čuvaje ali
varuhe (vardjane), to je take možé, ki bodo gledali
na to, da se na polji, v vinogradih in vrtih ne kra-
dejo in ne poškodejo pridelki in sadje. Ako dobi
tak čuvaj koga, ki dela škodo in ga pozná, oznaniti

ga bo moral delegatu; ako pa dobí neznanega človeka ali tacega, ki nima stanovitnega stanovanja, mora ga prejeti in zapreti. Ti poljski čuvaji bodo morali priseči, da bodo vestni in poštene v svojej službi. Zakon (postava), ki ima to reč urediti, izda se te dni tudi v slovenskem jeziku. Drugikrat razjasnimo ta zakon, ki je gotovo koristen, bolj natanko našim bralcem (bravcem).

* To spomlad pojde zopet 1000 v Avstrii nabranih vojakov v Mejiko (Mesiko). Zbirajo se uže v Ljubljani, v Trstu pa stopijo na morje. Govori se, da jih jeseni še 3000 v enak namen naberó. Cesar Napoleon pa je neki brez vednosti mejikanskega cesarja Ferdinanda Maksa sklenil nazaj poklicati francoske vojake, ki so zdaj v Mejiki.

* Tržaška Čitalnica je imela spet 15. t. m. prav lepo besedo. Po besedi pa je bil ples. Pri tej veselici sta bila tudi dva ameriška častnika (oficirja) kterima je bila beseda jako po všeči. Enega so celo solze polile, ko je poslušal mile naše pesme; v krasnem govoru je razodeval svoje čute i ljubezen do slovanskega naroda.

* Koliko se je v Trstu lani za Nabrežinsko vodo izdalo? Mestna gosposka (magistrat) je dala 24.142 gl. 35 sold., obrtniške naprave (fabrike) 15.338 gl. 12 sold., očitne naprave 1109 gl. 82 sold., vojaštvo 335 gl. 61 sold., privatni ljudje 3542 gl. 60 sold. in posameznim ljudem se je prodalo vode za 2840 gl. 79 sold. Lep denar!

Kaj je drugod važnega?

* Med tem ko po vseh nemških deželah želé in očitno tirjajo, naj Prusija ne žuga z mečem Avstrii, ampak naj se ž njo mirno poboga (pogliha), vendar le Prusija vedno bolj Avstrii žuga i pri tem dela tako nesramno in sleparsko, da se to počenjanje gnjusi vsakemu, kdor ima le kaj poštenja v srci. Iz vsega se prav dobro vidi, da bi Prusija rada vse nemške dežele pod svojo oblast spravila, pa tudi slovanskih ne bi se branila. Ali gleda naj, ako za orožje prime, da sama ne dobí po glavi. Mi v Avstrii želimo mir, ker nam ga je treba, da se izkopljemo iz nadlog, ktere nas tarejo, strašljivci pa nismo; ako ni drugače, da moramo začeti boj, gotovo nam ne zmanjka srčnosti. Strune s Prusijo so zdaj tako napete, da morajo v malo dneh počiti, ali pa odjenjati.

* Časniki pišejo, da ima naša vlada namen, ako se vname vojna (vojska) med Prusi in Avstrijani, izdati nakaze na državni zaklad (nov papirnat denar), kakoršne smo pred nekterimi leti uže imeli, da tako ne pride v denarne zadrege, ako se krvavi boji vnamejo.

* Govori se, ako vstane vojna (vojska) s Prusi i kakor se kaže, težko se odvrne ta nesreča, da se bodo na Češkem napravile prostovoljne čete, črni lovci (jagri) imenovani, ker bodo imeli črno obleko, na kapah pa belo mrtvaško glavo. Povsod, kodar bode ravs, bodo prvi prijeli sovražnika.

* Zadnje novice pravijo, da med Avstrijo i Prusijo vendar le ne bode vojne. Bog daj, da se to vresniči.

* 15. t. m. so se zbrali hrvaški in madjarski (ogrski) poslanci v Pešti, da se pogovoré zastran vzajemnih zadev, ki vežejo te dežele uže več sto let drugo na drugo. Bog daj, da se tako pogodé, da bo za vse prav, ker ne le za Hrvate i Madjare, ampak za vse cesarstvo je ta pogovor zelo važen.

* Ruskega cesarja je nek rojen Rus z orožjem napadel, da ga umori; kmet Jožef Ivanov pa je cesarja rešil. Morilca (morivca) so prijeli, Ivanov pa je bil povišan v plemeniti (žlahtni) stan.

* Romarji, ki so šli na božjo pot v Jeruzalem, bodo morali pot nazaj domu dvakrat plačati. Gospod Tuvora na Dunaji, ki je to romanije napravljaj in kteremu so romarji uže za vso pot plačali, zabredel je v dolgé, da nej mogel stroškov za pot nazaj plačati. Take sramote pa tudi sam nej hotel nadživeti i sklenol je sebe i vso svojo rodovino (družino) zavdati. Dal je strupa svojej ženi, dvema odrastlima sinoma i hčeri, zavdal je tudi sam sebe, in tako je vseh pet umrlo; dva manjša otroka, ktera je hotel tudi zavdati, nejsta hotela vzeti strupa. To je pač žalostna i strašna prigodba.

DOPISI.

Od sv. Jakopa. C Na velikonočno nedeljo smo tukaj imeli prav lepo procesijo, kakor je pri nas lepa navada vsako leto, posebno se je odlikovala muzika narodnega našega bataljona; ali zopet nam je veselje kalilo slabo petije. Želimo, da se ta napaka vendar že odpravi, ker se to lahko zgodi. Gotovo nej spodobno v božijej hiši slabo petije, ko ušesa žali, boga-boječe ljudi moti, in še celo iz cerkve goni. Le škoda da izvrstna muzika narodnega našega bataljona ne gode toliko slovanskih, kakor drugih melodij (viž); saj muzike ogrskih polkov (regimentov) godejo ogrske, hrvaških polkov pa hrvaške melodije, zlasti pa popotnice (marše). Naj se tedaj tudi v tem kaj predrugači.

S Krasa. < Opravila me v časi tudi v Trst ženó. Še le ta teden sem drdral po Krasu s železnim konjem. Na poti sem imel posebno družbo. Poleg mene je sedel nek profesor iz Norvegije, potoval je v laške dežele: Benetke, Rim, Neapel i kakor sem izvedel iz njegovih ust, na državne stroške zato, da išče verozakonskih rokopisov; nasproti je sedel mlad mož, ki je govoril več jezikov, vendar ne slovanskega. Imel je za najprvega veljaka dr. Kandlerja, ki tako rad čisto slovenska imena iz latinsčine izpeljuje. Trdil je med drugim, da izhaja mestno imé „Treviso“ iz „ter visum“, če tudi mi Slovani dobro vemo, da je to imé iz slovanske prestare besede „trebič“. Na drugi strani je spet nekdo trobil, kako izobraženi so Idričani, ker so zavrgli slovensko šolo, i se za nemško izrekli. Trdil je, da je Idrija nemška, ker je nekje bral: „Deutf Idria.“ Jaz sicer se nejsem dosti mešal v take pogovore, ker sem dobro videl, s kakimi

možni imam posel (opravit). Samo norveškemu profesorju sem nekoliko reči razložil zato, ker sem opazil, da je prav mož i da išče resnice po svetu.

Iz Ljubljane, 15. aprila ☺ Dobro je, da se človek doma drži i na dom i dobro gospodarstvo gleda, še boljše pa je, ako se včasih tudi nekoliko po svetu ozre, ker tako marsikaj vidi i zve, kar mu je koristno, zraven tega pa se tudi nekoliko raztrese in oživi, da novo moč i novo veselje dobi za delo. Rokodelci imajo uže staro navado, da precej, kadar se izučé rokodelstva, primejo za popotno palico, pa jo mahnejo v tuje dežele, da vidijo, kako je drugod po svetu s tistim rokodelstvom, ktero so se naučili. Tudi umetniki in učeni možijé radi popotujejo in imajo iz tega velike koristi. Nekteri bogati ljudje pa se vozijo od mesta do mesta, iz dežele v deželo samo zato, da vsak dan kaj novega vidijo, da jim čas naglo teče v veselih urah. Kdo bode tedaj meni za zlo jemal (zameril), da sem tudi jaz popihol iz vsakdanjega gnjezda, da se nekoliko ozrem po milej naši domovini. Kodar koli sem se mudil, povsod sem opazil z velikim veseljem, da se med našimi Slovenci vedno bolj ljubezen do domovine budi in vnema. Denes pa sem tukaj v Ljubljani prebil dan, da ga nikoli ne pozabim. Prva pot, kakor vselej, bila mi je v Čitalnico, kjer sem našel vse polno vrlih rodoljbov i med njimi mnogo starih znancev i prijateljev. Tu je živo i veselo gibanje, dobrovoljna družba, v kateri človek zabi vsakdanjih skrbi i težav, tu je prav narodni dom, v katerem se človek uči i pošteno veseli, kjer plapolá (gori) svetega rodoljubija čisti ogenj. Tu se zbirajo nade polni mladeniči, da plemenitijo (žlahtnijo) čutna srca, tu je zbirališče slovenskih naših prvakov, ki se boré za naše pravice z besedo i peresom. — Na večer je napravila „Čitalnica“ združena z „Južnim sokolom“*) v mestnem gledišči veliko besedo. Dragi Primorjan, to ti je bila beseda! Kako ti jo hočem popisati? Uže velikokrat sem slišal lepo petije, poslušal lepe igre, videl marsikaj, da se mi je oko i sree veselilo, tukaj pa sem kar strmél. Le pomisli, kako to mora biti, ako stopi na igralnico petdeset mladih, junaških, izurjenih pevcev, pa vreže krepko pesem, da se zidovi tresejo! Po končanem petii so igrali igro, ka je dosti smeaba izbudila, zraven tega pa bila v lep poduk. Nazadnje so kazali Sokolci svojo izurjenost in umetnost. Ako gleda človek te junaške mladeniče, in posluša i bere, kako se na vse strani dela za narodno blagost, v resnici dobro mu mora biti pri srci, i nehoté ga obhaja misel: Našemu narodu vstaja zlata zarija.

Iz Londona, 1. aprila 1866. Dragi moj Primorjan! Gotovo si nisi nadjal pisma iz glavnega mesta angleške dežele; tudi ti bo malo mar za me, toliko več pa je meni za te, kajti želim po tebi zvedeti novic iz mile moje domovine, torej se s tem dopisom na te naročam. Pozdravi mi Slavoljuba in Matevža, vse svoje čitatelje, ljube moje rojake, ter čvrsto napreduj po nastopljeni poti, meni pa dovoli, da ti v časih nekoliko vrstic pišem**), kar me bo jako vese-

lilo, zdélo se mi bo namreč, da se tako z svojimi rojaki pogovarjam.

Toraj pridi urno v London, kjer te željno pričakuje
A. D.

ZMES

[Gozdnarstvo in vrtnarstvo na Krasu v letu 1865.]

— Ko so se začeli pašniki (gmajne) razdeljevati, začeli so tudi Kraševci s hvale vredno pridnostjo puste in kamnite kraje čistiti, iz lukenj naneseo zemljo spravljati, luknje s kamenjem zasipati, take kraje se zidom ograjati, in jih premenjati v njive, sadne vrte in senožeti, ktere so z drevjem nasadili. V komenskem in sežanskem okraji se je napravilo v preteklih dveh letih 50 drevesnic (to je takih ograjenih vrtov, kjer se sadé peške in kosti od sadja in kjer se drevesa cepijo), v kterih je že zdaj veliko gozdnih in sadnih dreves, v dveh letih pa jih bo še več, in sicer toliko, da se jih srenjam (komunom) lahko zelo veliko razdeli. V tej zadevi so srenje: Nabrežina, Komen, Štanjel, Sežana, Matavun in Rodik največ storile, ker so jim bili vodniki (napeljevalci) gg. Tom. Gruven, Anton Švara, Anton Fabjani, Andrej Štok, Dragotin Polaj, France Mahorčič, fajmošter Jožef Schöpf in Jernej Brence. Živili vrli gospodje! Posebno hvalevredno je, kar je Nabrežinska srenja sklenila, namreč to, da mora vsakteri, ki se hoče poročiti ali imeti dovoljenje za ples, zasaditi 12, in vsak hišni oče ali družinski poglavar 6 dreves vsako leto. Tako bi se moralo povsod goditi! — V komenskem okraji so začeli tudi kstanje saditi. V Kobdili, Dutovljah, pri Sežani, v Barki in Rodiki so zasadili iglatna drevesa, to je: hoje, smreke i. t. d., in skušnja je pokazala, da se tudi ta plemena na Krasu dobro ponašajo. — Kar se pa vrtnarstva tiče, najbolj hvalevredno napreduje srenja Rodik, v kateri visokočastiti gospod fajmošter Jožef Schöpf neutrudljivo dela. O tako lepem po četji upamo slišati kmalu tudi od drugih srenj.

Pogovor med gospodom Slavoljubom in kmetom Matevžem na belo nedeljo pod lipo pri stari cerkvi.

— P. —

Matevž. Dob'r dan gospud Slavoljub in konpanija!

Slavoljub. Bog daj! (Tudi spremljavec Slavoljubov pozdravi Matevža, poslovi se in gre dalje).

M. Čudnu se m' zdi, de se vi s t'm človekam pečaste; nej dougu kar je u anmi kraji l'dem reku, nej pestijo stat „Ilirskega Primorjana.“

Sl. Tudi jaz sem takisto slišal. Povejte mi pa, zakaj on tako dela?

M. E — usake sort l'dem pravi.

Sl. Besedam takih ljudi nej dosti verjeti.

M. Pej hmali b'se blu kej smejšn'ga al pej žalostn'ga zgodilu. Frk'cov Lovr'k m'je teu dat ana dva . . .

Sl. Bssss . . . To ne bi lepo bilo!

*) Južni sokol se imenuje posebno slovensko društvo v Ljubljani, o katerem bomo v prihodnjic več govorili.

**) Prav drage nam bodo. Vred.

M. Sej tūd' jest dem (pravim) de ne; ma mladust je gorka. Pej sej se nej neč hud'ga zgodilu.

Sl. Učite pri vsaki priložnosti mlade ljudi, naj si nikoli s pestmi pravice ne delajo, kér to ne dopušča ni božija ni človeška postava (zakon).

M. Tu bon že sturu.

Sl. Pustiva zdaj to, in pogovarjajva se raji o čem družem. — Kako ste kaj praznovali velikonočne praznike?

M. V cirkvi je blu zmiran dosti l'di. — Za stran jedače in p'jače pa smo praznovali, za reč po pravici, taku, taku, — ne ranu prou dobru. Zakej malu se je tiste tedne pred prazn'ki zavol dežja zaslūž'lu. Če pej ne zaslūž'mo nej krajcerju, in če nej krajcerju, nej tūdi kej jest ne kej pet; od našeh grūntu (njiv) ne b'se mongli živ't.

Sl. Pa lakote vendar niste trpeli?

M. Ne, hvala Bogu! ma žejo mor'bet več ku ad'n. Tūd' mene je žežalu po pršuti, al zatu k' so trihine u njemi al k'je bil preveč slan. Šou san u oštarijo pet (piti) ano būčo, ma ne več ku ano, sej znaste, de nejman navado pet dosti, ma raj dobru. Nut'r nej blu ranu dosti l'di, san že povedou zakaj ne. Jest san sedu u anmi kotiči in poslušou kaj se drūgi men'jo. — Ad'n je ustou za jet damou, pej jūgon se je ku barka. Z veliko mūjo je reku: „Konpari in konpanija! nej ratam tak ku san, če nej res kar nam je ran'k maještru (učitelj) pravu, de se zemlja vahti (suče). Dans se spet taku forte (močno, hitro) vahti, de ne mor'm nanka fest po konci stat.“ — Prani mizi je an drūgi reku: „Krku botu se čūje in bere beseda „politika“, kej se zastopi pod to besedo?“ — Hitru ustane Pirnou Zorzi s Krasa, jen je reku: „Nar bulši polit'ka je 'na velika skleda jajdov'h žgancu fanj z maslam politih.“ — K' sva zdej tle, gospod Slavoljub, pros'n vas, poved'te mi kej je politika?

Sl. Politika je nauk o pripomočkih (mitelnih), ki se imajo rabiti, da se dobro vlada (regira) v državi. Politika tedaj uči, kako se ima vladati z národi, da se jim nakloni (pripravi) dušna in telesna sreča in da se zmirom bolj mikajo (izobrazijo); ona uči kako se je treba vésti (obnašati) se zunanjiimi vladami, da se utrdi med njimi dobro prijateljstvo, in se tedaj tudi dobivajo koristi domači deželi.

M. Več botu san poslušou l'di k' so se men'li, kaku bi mougli ministri, ta al uni inpjegato (uradnik) delat, de bi blu kej bulši.

Sl. V sedanjih časib, zlasti po prekucii (revolucii) leta 1848 vrila se je med ljudi navada, da radi politizirajo, t. j. govore o politiki, — tudi med take, ki nič o tem ne umejo. Posebno pa kadar v krčmi za poličkom sedijo, govorijo o politiki, kakor da bi govoril gluhec o godbi (muziki) ali slepec o barvah (farbah, kolorjih).

M. Bulši je tada (tedaj) ne zgeb't cajta s tak'mi rečmi,

Sl. Res je škoda časa za tako politiziranje; nespametni človek pa tudi lahko pri tem v veliko nesrečo zabrede.

M. Pej zakej?

Sl. Zato, ker ne vé, kaj govori, in lahko sproži kako besedo, ki rodi slabo seme, da ljudi zapelje na slabo pot. Slaba pot pa vselej drži v nesrečo.

M. Magar' taku ne!

Sl. Vaša politika, ki vam nikoli in nikakor ne more škoditi, naj bo: ljubezen do vére, domovine in do vladarja, pridno delo in bratovska zložnost.

M. Nejs'm nid'r (nikdar) u šulo hodu, pej seglih preudar'm, de je teh 5 puntu (reči) treba, če č' mo bet srečni. — Ljub't vero mor'mo, zakej brez te nej zveličanja; ljub't dum (dom) mor'mo, zakaj du (kdor) ga ne ljūbi je an traditor (izdajavec, izdajalec); ljub't cesarja mor'mo, tu se že taku zastopi, zakej on nam če dat, kar je za našo srečo, pridno delat mor'mo, zakej kr'h (kruh) brez dela ne rase; zložnost pej je taku potrebna, de kam'r jo nej, je mižerja (revščina).

Sl. In vendar je dan denašnji malo zložnosti, vsi hočejo ukazovati, slušajo (ubogajo) pa tako neradi.

M. Pej lih tle, kakor zdej prav'ste, je zložnost.

Sl. Zložnost je v nezložnosti, ta pa še nikoli koristila ni.

M. Na m' zamir'te, k'se san taknu s to besedo umejs; pej sej mesu nej dobru brez soli.

Sl. To mi je vseči, s tem kažete, da dobro pre-mišljujete to, kar vam pripovedujem. Hočem vam še natančniše razjasniti, kako potrebno je človeku, da je zložen. — Piščale v orglah so nekda rekly: „Zakaj orglar (organist) po svoji volji ukazuje piskati zdaj ti zdaj uni piščali, zdaj ukaže naj umolkne druga i. t. d.? zakaj njega hvalijo, ker mé piskamo?“ in so sklenile same piskati. Male piščale so hotele piskati kakor velike, debele pa kakor tenke. — „Zdaj ne potrebujemo družega razen pihavca.“ Pihavec pride, nategne mehe — pa glej, tak hrušč in trušč vstane, da vsi ljudje iz cerkve bežé. — Tako je tudi v krajih, kjer ni zložnosti.

M. Ma ki vi vse tu zameste? tu je ana prou dobra prgliha (primera).

Sl. V knjigah je veliko takih reči, ki človeka kratkočasijo in učé; priporočam torej vam in vsem, pridno berite knjige pa tudi liste.

M. Dans sva spet dougu govorila, jen prou pr-jetnu je pod to lipo, če lih nej še zelena, pa bo ben hmali.

Sl. Kadar pod lipo stojim mislim: Kakor se lipove korenike in veje razširjajo, in kakor je lipa lepo in močno drevo, tako je tudi slovanski narod lep in močen. Šteje se Slovanov na svetu nad 80 milijonov. Kterega naroda je toliko? Ponosni bodimo tedaj, da smo tudi mi Slovenci, močna veja slovanske lipe.

M. Jen te veje na bo noben vihar zlomu.

Sl. Zdaj pa moram iti. Z Bogom!

M. Buh van dej dobru. Hod'te z Bugam!

Popravek.

V zadnjem listu na prvej strani, zadnja vrsta na desnej strani, naj se bere 18000, ne pa 1800.